

ZÁPIS

z jednání hodnotící komise pro výzvu č. 03_23_050 Operačního programu
Zaměstnanost plus

Datum jednání	15.5.2026
Čas jednání (od – do)	12:30 – 15:30
Místo jednání	Kartouzská 4, Praha 5, místnost 318
Počet členů hodnotící komise	5
Seznam účastníků	Viz prezenční listina v příloze zápisu

Přehled hodnocených projektů:

Č.	Registrační číslo projektu	Název projektu	Výsledné bodové / slovní hodnocení projektu	Detail hlasování o výsledném hodnocení
1.	CZ.03.03.01/00/23_050/0007279	Moderní soudní dohledy	61,25 / Vyhověl	Pro: 4 Proti: 0 Zdržel se: 0 Nepřítomen: 1
2.	CZ.03.03.01/00/23_050/0007204	Více času na klienty	61,25 / Vyhověl	Pro: 2 Proti: 1 Zdržel se: 0 Nepřítomen: 2

Odůvodnění výsledného bodového / slovního hodnocení pro každý z hodnocených projektů je uvedeno v jednotlivých věcných hodnoceních v příloze tohoto zápisu.

Zápis je vyhotoven přímo na jednání hodnotící komise, k jeho znění nebyly vzneseny žádné připomínky. Všichni členové vyjádřili souhlas s jeho zněním.

Přílohy:

- Prezenční listina
- Vypracované věcné hodnocení (pro každý hodnocený projekt – viz výše) jedno hodnocení
- Příloha č. 3 Záznam o průběhu jednání komise

Soulad zápisu s průběhem a výsledky jednání potvrzuje:

Tajemník hodnotící komise	
Datum	15.5.2026
Jméno	
Příjmení	
Podpis	

Předseda / místopředseda hodnotící komise	
Datum	15.5.2026
Jméno	
Příjmení	
Podpis	

Detail hodnocení

Název projektu Moderní soudní dohledy
Registrační číslo projektu CZ.03.03.01/00/23_050/0007279

Kód hodnotitele

Pořadí hodnocení 3
Kolo hodnocení Hodnocení žádosti o podporu
Fáze hodnocení Věcné hodnocení
Datum hodnocení 15. 5. 2026
Status Vyhověl
Soubor kritérií OPZ+ _VH_ sociální inovace _projekt v realizační fázi
Finalizováno Ano
Platný Ano
Výsledek (v bodech) 61,25
Počet hodin
Arbitr Ne
Opravný hodnotitel Ne

Popis hodnocení

Komentář k hodnocení HK se domnívá, že žadatel otevírá významné a dlouhodobě podceňované téma výkonu soudních dohledů a přináší odborně relevantní snahu o větší srozumitelnost, koordinaci a participativnost práce s dětmi, rodinami a osobami omezenými ve svéprávnosti. Pozitivně je hodnocena návaznost na předchozí inkubační zkušenost, silné odborné zázemí žadatele, schopnost otevírat mezioborovou spolupráci v konzervativním prostředí justice a doložená síť 10 zapojených okresních soudů ve dvou agendách a šesti krajích. Současně HK vnímá jako významné riziko ne zcela jasné oddělení mezi šířením již ověřeného řešení a pokračujícím vývojem samotného modelu. Žadatel méně přesvědčivě dokládá, které konkrétní komponenty „matice soudního dohledu“ již byly systematicky ověřeny jako přenositelné, jaké konkrétní dopady byly v inkubační fázi prokázány a zda je navržený model dlouhodobě škálovatelný a udržitelný i mimo prostředí motivovaných pilotních soudů. Rizika HK spatřuje také v poměrně široké systémové ambici projektu, v nedostatečném vymezení minimálního přenositelného balíčku, v měření procesní kvality pouze nepřímo přes profesionály, nezohlednění komunikačních specifik těch, pro které standardy mají zajistit zvýšenou srozumitelnost a ve vysoké závislosti úspěchu projektu na osobním nasazení a kvalitě lokální spolupráce jednotlivých aktérů. Velká část výše uvedených nejasností byla žadatelem uspokojivě upřesněna v rámci osobní účasti na hodnotící komisi.

Hodnotící komise doporučuje projekt k podpoře. Maximální doporučená výše dotace činí 12 500 000 Kč.

Poznámka k výsledku

Kritéria hodnocení

Kritérium	Funkce	Vyhověl	Minimum bodů	Maximum bodů	Způsob hodnocení	Min. bod. hranice	Počet bodů	Deskriptor	Odůvodnění	Relevantní
1. Potřebnost	K	Ano	7,50	30,00		0,00	15,00			Ano
1.1. Potřebnost navrženého řešení problému; Hodnocena je prokazatelnost potřebnosti nového řešení, tj. význam problému a (ne)dostupnost jeho řešení, a dále kvalita podkladů, ke kterým žadatel dospěl a které dokládají potřebnost a relevantnost řešení pro cílovou skupinu.	K	Ano	3,75	15,00		7,50	7,50	dostatečné	<p>Žadatel předkládá záměr, který vychází z jeho současné zkušenosti a již realizovaného pilotního projektu. HK pozitivně hodnotí, že žadatel reflektuje širší změny v prostředí justice, zejména novelu rodinného práva účinnou od 1. 1. 2026 a rostoucí tlak na práci s vysoce konfliktními rodičovskými spory. Žadatel navazuje na předchozí inkubační fázi (projekt ve výzvě 057), v rámci níž byla vytvořena a pilotně ověřována tzv. „matice soudního dohledu“. HK by uvítala jasnější doložení konkrétních výstupů a dat z pilotní fáze potvrzujících efektivitu navrhovaného přístupu napříč různými typy dohledů. V rámci osobní účasti došlo k jejich ujasnění. Základem problému je formální, neefektivní, nejednotné a netransparentní využívání institutu soudního dohledu. Dle žadatele neexistují doporučené standardy, konkrétní nástroje ani jasná kritéria pro vyhodnocení nevhodnějšího postupu. Jedná se o uvěřitelný problém, který je ale popsán velmi obecně a nepropojen s realizovaným projektem, kde žadatel zmiňuje ověření přístupu – Moderního soudního dohledu. Tyto moderní soudní dohledy vycházejí z předpokladu, že soudní řízení není vedeno pouze za účelem rozhodnutí, ale i aktivizace. Cílem je, aby účastníci nebyli pouze pasivními objekty, ale i spolutvůrci. Tento přístup HK považuje za velmi přínosný, reflektující současné trendy. Jak je uvedeno výše, žadatel bohužel v předloženém projektu velmi málo specifikuje zkušenosti/poznatky z pilotně ověřených postupů, vyplývající z končícího projektu. Nastínění, jak k těmto závěrům dospěl apod. Zmíněny jsou dvě roviny efektivních soudních dohledů – manažersko-organizační a účastnicko-komunikační. Popsány jsou jednotlivé fáze u obou rovin, ale praktická zkušenost, závěry či kvantifikace apod. schází. HK kladně hodnotí sdílení zkušeností, v jakých případech moderní soudní dohled funguje, kdy méně. Dále je nejasné, kdo je z pohledu žadatele účastník. Když pomíneme odborníky z řad soudců, SPOD apod. Není jasné, jak žadatel plánuje</p>	Ano

									<p>cílit na konkrétní potřeby samotných klientů. Předkládaný projekt se zaměřuje i na cílovou skupinu dospělých osob, kterým je zasahováno do svéprávnosti. Popis problému nereflektuje komunikační specifika zmíněných osob s omezenou svéprávností, kde běžné formy komunikace – jak mluvené, tak psané nezajistí srozumitelnost. Současně volba aktérů a realizačního týmu nenaznačuje, že samotné osoby omezené svéprávností jsou pro žadatele účastníky, kteří by měli být oporou minimálně v části nastavující srozumitelnou komunikaci/pochopení apod. a ověřování její funkčnosti. Současně potřebnost není jednoznačně propojena s volbou území, kde bude žadatel předložený projekt realizovat. Jaký stav je v uvedených lokalitách. Plán spolupráce je u všech soudů v podstatě shodný, uvedená specifika se týkají pouze kvantitativních parametrů. Výše uvedené nedostatky byly doplněny a upřesněny v rámci osobní účasti žadatele na HK.</p>	
1.2. Znalost a poznání; Hodnocena je prokázaná znalost stávajícího poznání a potřeb cílové skupiny, a to nejen na základě rešerše literatury / desk review, ale také vlastního testování.	K	Ano	3,75	15,00		7,50	7,50	dostatečné	<p>Žadatel plánuje rozvíjet relativně nový přístup – Moderní soudní dohledy, které znají opatrovnické soudy – převážně ve vazbě k nezletilým dětem. Jedná se o žadatele, který se v systému velmi dobře pohybuje a zná ho. HK oceňuje, že žadatel nevnímá problém pouze právně-procesně, ale reflektuje také komunikační, vztahovou a participační rovinu výkonu soudního dohledu. Přestože žadatel deklaruje pilotní ověření přístupu, není v podkladech dostatečně popsáno, které konkrétní komponenty matice se v pilotní fázi ukázaly jako funkční, které selhávaly, jak reagovali účastníci řízení nebo jaké podmínky byly klíčové pro fungování interdisciplinární spolupráce. Pozitivně lze hodnotit, že žadatel reflektuje limity vlastního přístupu a nesnaží se tvrdit univerzální účinnost navrženého modelu. Žadatel připouští, že některé typy případů (chronické konflikty, závažná neurodegenerativní onemocnění) mají omezenější potenciál změny. HK vidí zde potenciál k nastavení změny a celkové znalosti nového přístupu. Avšak tato skutečnost se v žádosti jednoznačně neodráží. HK vnímá slabou stránku v celkovém nastavení multidisciplinárních týmů a zohlednění komunikačních potřeb samotných osob, kterých se dohledy týkají. Není jasné, jak žadatel ověří potřebu srozumitelnosti bez ověření s těmi, kterých se to týká. HK považuje za klíčové, aby ve fázi nastavení byla zohledněna specifika osob se zdravotním postižením – intelektovým znevýhodněním. Zapojení odborníka na ZP je přínosné, ale jeho pohled nemůže suplovat pohled samotných osob s omezenou svéprávností a nastavení komunikačně srozumitelného prostředí.</p>	Ano
2. Účelnost	K	Ano	7,50	30,00		0,00	18,75			Ano

2.1. Zlepšení a dopad; Hodnocen je potenciální dopad projektu na zvýšení kvality života cílové skupiny.	K	Ano	3,75	15,00		7,50	11,25	dobré	HK se domnívá, že žadatel má potenciál přinést pozitivní změnu v oblasti výkonu soudních dohledů, zejména ve směru větší srozumitelnosti, předvídatelnosti a koordinace podpory pro děti, rodiny a osoby omezené ve svéprávnosti. HK pozitivně hodnotí, že žadatel neusiluje pouze o administrativní optimalizaci soudního procesu, ale snaží se proměnit logiku výkonu dohledu z formální kontrolní činnosti směrem k aktivnější práci s příčinami problémů a participací účastníků. HK oceňuje, že žadatel reflektuje význam procesní spravedlnosti, srozumitelné komunikace a trauma-informed přístupu. V prostředí opatrovnické justice může být způsob vedení procesu významným faktorem ovlivňujícím důvěru účastníků a jejich schopnost aktivně pracovat na změně situace. Pozitivně lze hodnotit také snahu o systematictější interdisciplinární spolupráci. Současně HK vnímá, že teorie změny projektu je místy příliš široká a méně přesvědčivě operacionalizovaná. Žadatel pracuje s předpokladem, že lepší komunikace, interdisciplinární spolupráce, participace a redesign procesů povedou ke kvalitativně lepším výsledkům, HK však postrádá přesnější popis mechanismu, jakým má ke změně docházet a jak budou jednotlivé dopady rozlišovány. Žadatel přechází od kultivace soudního procesu k implicitnímu předpokladu, že změna procesního nastavení sama o sobě povede i k dlouhodobé změně situace cílových skupin. Výsledná kvalita života dítěte či zranitelné osoby však často závisí na širších faktorech – dostupnost služeb, kapacity OSPOD, funkčnost návazné podpory, socioekonomická situace rodiny. Žadatel ne vždy dostatečně rozlišuje, které změny může reálně ovlivnit samotný výkon soudního dohledu a které již leží mimo jeho možnosti. HK vnímá jako určité riziko, že projekt má poměrně silně procesně orientované indikátory (vznik interdisciplinárních týmů, mentoring, decision-making nástroje, vzdělávání soudců), zatímco dopad na kvalitu života cílových skupin v jejich každodenním fungování je popsán spíše obecně.	Ano
2.2. Způsob vyhodnocení a evaluace; Hodnoceno je nastavení evaluace řešení.	K	Ano	3,75	15,00		7,50	7,50	dostatečné	Žadatel si uvědomuje význam evaluace a předkládá v povinné příloze strukturovaný rámec sledování průběhu zavádění změn. Evaluace je tematicky propojena s logikou projektu a operuje se třemi evaluačními otázkami pokrývajícími implementační rovinu (EO1), dopad na procesní kvalitu pro účastníky řízení (EO2) a systémovou udržitelnost a škálovatelnost (EO3). HK pozitivně hodnotí, že žadatel kombinuje kvantitativní a kvalitativní metody. Vzorek (10 nových soudů, 60 případových studií, 60–90 dotazníků s opakovaným měřením, 12 focus groups) je pro daný typ projektu	Ano

									<p>přiměřený. Pozitivně lze hodnotit také propojení evaluace s formativním učením projektu. Současně HK vnímá několik omezení. Procesní kvalita pro koncové uživatele (děti, rodiče, osoby omezené ve svéprávnosti) je měřena nepřímo přes pracovníky OSPOD a opatrovníky. HK rozumí etickému zdůvodnění (riziko sekundární traumatizace), současně však upozorňuje, že tento postup nezachycuje přímou zkušenost cílové skupiny a zatěžuje výsledky perspektivou profesionálů. HK by uvítala alespoň výhledové řešení, jak by mohla být tato perspektiva zachycena u věkové či komunikačně způsobilých účastníků. HK dále vnímá, že evaluační design pracuje s longitudinálním sledováním (M6 vs. M21), ale neobsahuje srovnávací (kontrolní) skupinu ani jiný systematický způsob oddělení vlivu projektu od externích faktorů (novela rodinného práva 2026, regionální dostupnost služeb, personální fluktuace na soudech). To omezuje sílu kauzálních závěrů zejména u EO2. HK rovněž postrádá výraznější rozlišení evaluace mezi oblastí dohledů nad nezletilými a oblastí dohledů u osob omezených ve svéprávnosti. Žadatel uvádí poměr 60 % / 40 % u případových studií, méně však popisuje, jak budou specifika obou agend reflektována v analýze a syntéze zjištění.</p>	
3. Efektivnost	K	Ano	2,50	10,00		0,00	7,50			Ano
3.1. Efektivita projektu a rozpočet; Hodnoceno je efektivní a hospodárné použití zdrojů s ohledem na plánované a potřebné výstupy projektu.	K	Ano	2,50	10,00		5,00	7,50	dobré	<p>HK se domnívá, že rozpočet projektu v základní logice odpovídá charakteru navrhované intervence. HK rozumí tomu, že změna procesů uvnitř justice je organizačně i personálně náročná a nelze ji realizovat pouze jednorázovým školením či tvorbou metodiky. Pozitivně lze hodnotit, že žadatel neusiluje pouze o vytvoření formálních výstupů, ale snaží se podporovat skutečné zavádění změny do praxe zapojených soudů. Žadatel pracuje s personálně náročným modelem zahrnujícím mentoring (1 300 hodin), opakovaná setkávání, interdisciplinární týmy, vzdělávání, evaluaci a průběžnou implementační podporu. HK postrádá přesvědčivější rozlišení, které komponenty projektu jsou nezbytné pro dosažení deklarovaných dopadů a které mají spíše podpůrný či rozvojový charakter. HK se domnívá, že žadatel nedostatečně vymezuje minimální přenositelný balíček řešení. Není zcela zřejmé, zda je pro dosažení efektu nezbytné realizovat celý rozsah aktivit v navržené intenzitě, nebo zda by části deklarovaných výstupů mohly být dosaženy méně nákladovým způsobem. HK vnímá také určité napětí mezi deklarovanou systémovou ambicí žadatele (šíření na zbývajících cca 72 okresních soudů) a jeho reálným dosahem, který je založen na intenzivní práci s 10 zapojenými soudy. Z části nejasné</p>	Ano

									považuje HK nastavení stejného ohodnocení u Odborné garantky řízení soudu a Metodičky sociální práce. HK postrádá náklady spojené s potřebným zapojením i samotných osob, kterých se nastavení nového přístupu týká a ověřování srozumitelnosti, kterou žadatel uvádí jako klíčovou. HK rovněž postrádá jasnější vazbu mezi některými nákladovými položkami a konkrétními měřitelnými dopady na cílové skupiny. Na druhou stranu HK oceňuje, že žadatel neusiluje o formální „levné“ řešení a reflektuje, že kvalitní změna v prostředí justice vyžaduje čas, podporu implementace a průběžnou reflexi. HK upozorňuje žadatele, že výše hodinových sazeb v rozpočtu na následujících položkách u DPP - Expert – supervizor (900Kč/h), IT specialista (700Kč/h), evaluátorka (600Kč/h), koordinátor/ka na soudech (500Kč/h) odpovídá, dle Tabulky obvyklých cen a mezd platné od 1.5.2026, sazbám včetně odvodů na SZP (superhrubá mzda). Pokud by se jednalo o hrubé mzdy (bez odvodů na SZP), pak je potřeba hodinové sazby dle toho snížit.	
4. Hospodárnost	K	Ano	2,50	10,00		0,00	7,50			Ano
4.1. Hospodárnost; Hodnocen je žadatelův přístup k hospodárnému využití zdrojů v projektu.	K	Ano	2,50	10,00		5,00	7,50	dobré	Žadatel v projektu vychází ze své předchozí zkušenosti a v návrhu navazuje na již existující know-how i realizovaný přístup, což lze vnímat jako pozitivní z hlediska hospodárného využití zdrojů. Projekt se nesnaží vytvářet zcela nové struktury, ale staví na rozvoji a šíření již pilotovaného modelu, což odpovídá zaměření výzvy. Z hlediska personálního zajištění projekt využívá odborné kapacity odpovídající charakteru plánovaných aktivit a orientuje se primárně na přímou práci s organizacemi a podporu změny v praxi. Tento přístup lze považovat za účelný a v zásadě hospodárný. HK ale konstatuje, že v žádosti žadatel jednoznačně nevysvětluje, jak propojuje práci v projektu s prací v rámci jednotlivých organizací, jak využívá jejich zdroje. Není jednoznačné, jak má žadatel plánovanou spolupráci se zmíněnými dotčenými aktéry propojenou, s jakou kapacitou organizace počítají při jejich zapojení mimo kapacity uvedené v projektu. Finanční prostředky jsou směřovány primárně do odborné a implementační části projektu, nikoli do budování nadbytečných struktur. V návaznosti na strukturu projektu rovněž není zcela jednoznačné, zda jsou všechny plánované nákladové položky nezbytné pro samotné šíření přístupu, nebo zda některé z nich souvisejí spíše s rozvojem podpůrných nástrojů a interních kapacit žadatele. Tato otázka se týká zejména využití technologických řešení, u nichž není zřejmé, zda představují nezbytnou součást inovace, nebo doplňkový prvek.	Ano
5. Proveditelnost	K	Ano	5,00	20,00		0,00	12,50			Ano

<p>5.1. Způsob zapojení aktérů (cílové skupiny a stakeholderů) a kapacity pro řešení ; Hodnoceno je využití potenciálu cílové skupiny v projektu, kapacity žadatele pro řešení a možnosti spolupráce s dalšími aktéry.</p>	K	Ano	2,50	10,00		5,00	5,00	dostatečné	<p>Žadatel disponuje silným odborným a institucionálním zázemím. Pozitivně lze hodnotit zkušenost s prostředím opatrovnícké justice, vazbu na Justiční akademii, předchozí inkubační fázi a schopnost otevírat mezioborovou spolupráci v konzervativním prostředí. Signifikantní výhodou je, že žadatel není externím aktérem, ale subjektem s reálnou znalostí fungování soudního systému. Projekt není vázán na izolovanou práci jednoho subjektu, ale buduje síť spolupracujících subjektů napříč 6 kraji a dvěma agendami. Žadatel doložil pro každý z 10 zapojených okresních soudů samostatný Plán spolupráce s personálními kapacitami, zkušeností s interdisciplinárním týmem a počty uložených soudních dohledů. Tuto dokumentaci lze považovat za kvalitativní posun. Současně jsou Plány spolupráce se soudy velmi podobné a nereflektují dostatečně specifika jednotlivých území, jejich možnosti zapojení a specifika profese jednotlivých aktérů. U některých zapojených soudů chybí v Plánech spolupráce vyplněné téma soudního dohledu nebo některé položky charakteristiky. Projekt je založen na předpokladu, že různé instituce s odlišnou kulturou práce, kompetencemi, motivacemi a kapacitami budou schopny dlouhodobě a koordinovaně spolupracovat, což představuje systémové riziko. Projekt vykazuje vysokou závislost na motivaci konkrétních osobností, zejména soudců a lokálních partnerů. Realizovatelnost v prostředí již otevřeném změně je zřejmá; méně přesvědčivě se však ukazuje, zda je model proveditelný i v běžnějších podmínkách – při vyšším přetížení, nižší dostupnosti služeb nebo menší ochotě ke změně. Zvolením motivovaných soudů (z 30 oslovených) si žadatel omezuje výpovědní hodnotu pro zbývajících cca 72 soudů, na něž má být model šířen. Zapojení cílových skupin a ostatních dotčených aktérů (mimo soudy) je uvedeno především obecně v rámci klíčových aktivit, bez jasného vymezení hranic rolí jednotlivých aktérů. Není jednoznačná intenzita jejich zapojení, rozsah a metody odpovídající specifikům jejich profese. Projekt pozorně pracuje s mezioborovou spoluprací a participativním přístupem, méně však reflektuje napětí mezi rolí soudu jako autoritativního rozhodovacího orgánu a rolí facilitátora změny. Kritickou mezerou je relativně omezené přímé zapojení koncových uživatelů – zejména dětí, rodičů a samotných osob omezených ve svéprávnosti – do procesu spolutvorby řešení. Vzhledem k tématu zaměřenému na srozumitelnost a transparentnost celého procesu se jedná o deficit, který HK nemůže přijít.</p>	Ano
--	---	-----	------	-------	--	------	------	------------	---	-----

<p>5.2. Způsob realizace aktivit a šíření; Hodnocena je vhodnost zvoleného způsobu realizace aktivit a potenciál šíření daného řešení.</p>	K	Ano	2,50	10,00		5,00	7,50	dobré	<p>HK se domnívá, že projekt je z hlediska vnitřní logiky vystavěn konzistentně a jednotlivé klíčové aktivity na sebe tematicky navazují. Projekt pracuje s kombinací mentoringu, interdisciplinární spolupráce, vzdělávání, evaluace a implementační podpory, což odpovídá charakteru změny, kterou má v prostředí justice dosahovat. HK pozitivně hodnotí, že žadatel neusiluje pouze o vytvoření metodiky nebo jednorázové proškolení, ale snaží se podporovat skutečné zavádění změn do každodenní praxe zapojených soudů. Žadatel využívá existující vazby na Justiční akademii a její vzdělávací strukturu, což zvyšuje potenciál odborného ukotvení a dalšího institucionálního šíření know-how uvnitř justice. Současně HK vnímá jako významné riziko ne zcela jasné oddělení mezi šířením již ověřeného řešení a pokračujícím vývojem samotného modelu. Žadatel opakovaně deklaruje, že chce „ověřovat přenositelnost“ matice soudního dohledu a současně „testovat funkčnost“ některých komponent v dalších typech agend a prostředí. HK se domnívá, že právě tato neostrá hranice představuje jeden z nejvýznamnějších problémů projektu vzhledem k charakteru výzvy 050, která je určena pro realizační fázi šíření, nikoli pro pokračující rozsáhlejší testování. HK postrádá přesné vymezení přenositelného jádra inovace, přehledné výstupy jednotlivých částí. Neodráží se v nich jednoznačně zkušenost z předešlého projektu – co fungovalo a jak tyto činnosti žadatel rozvíjí apod. Žadatel pracuje se širokým souborem principů a aktivit (trauma-informed přístup, procedural justice, interdisciplinární spolupráce, decision-making nástroje, mentoring, redesign procesů, participace účastníků, vzdělávání, systémová advocacy), aniž by bylo dostatečně zřejmé, co představuje minimální přenositelný balíček a které komponenty jsou pro funkčnost modelu klíčové. HK vnímá jako slabší způsob práce s heterogenitou zapojených soudů a regionů. Žadatel deklaruje šíření do více krajů a dvou odlišných agend, méně však popisuje, jak bude řešit rozdílnou připravenost soudů, rozdílnou dostupnost služeb, regionální odlišnosti nebo různé úrovně interdisciplinární spolupráce. HK rovněž postrádá přesvědčivější strategii, jak bude řešení fungovat v běžném systému po skončení financování. HK pozitivně hodnotí, že žadatel realisticky reflektuje obtížnost změny v prostředí justice a propojuje implementaci s Justiční akademií, což alespoň částečně zvyšuje potenciál institucionálního ukotvení výstupů.</p>	Ano
--	---	-----	------	-------	--	------	------	-------	--	-----

Přílohy posudku

Číslo přílohy hodnocení	Název přílohy hodnocení	Soubor
----------------------------	-------------------------	--------

Detail hodnocení

Název projektu Více času na klienty
Registrační číslo projektu CZ.03.03.01/00/23_050/0007204

Kód hodnotitele

Pořadí hodnocení 3
Kolo hodnocení Hodnocení žádosti o podporu
Fáze hodnocení Věcné hodnocení
Datum hodnocení 15. 5. 2026
Status Vyhověl
Soubor kritérií OPZ+ _VH_ sociální inovace _projekt v realizační fázi
Finalizováno Ano
Platný Ano
Výsledek (v bodech) 61,25
Počet hodin
Arbitr Ne
Opravný hodnotitel Ne

Popis hodnocení

Komentář k hodnocení Projekt reaguje na dlouhodobě relevantní problém vysoké administrativní zátěže v sociálních službách a službách duševního zdraví a správně jej chápe jako kombinaci technologické, organizační a kompetenční výzvy. V českém kontextu je potřeba projektu dobře zdůvodnitelná, zejména s ohledem na nízkou digitální kapacitu části sektoru a roztržitost dostupné podpory. Projekt je metodicky poměrně dobře uchopený a vykazuje zkušenostní zázemí žadatele, včetně pilotního ověřování přístupu v praxi. To posiluje jeho proveditelnost a důvěryhodnost. Zároveň však vykazuje významnou míru složitosti, fragmentace aktivit. Přidaná hodnota spočívá především v implementačním modelu, nikoliv v nové metodice či technologii, což je ovšem ve fázi šíření v pořádku.

Projekt je poměrně promyšlený se srozumitelnou intervenční logikou, má návaznost na předchozí zkušenost žadatele, klade důraz na praktickou změnu administrativních procesů v organizacích, rozvoj role odborného IT konzultanta / sdíleného IT manažera a dobře zpracovaný evaluační rámec. Projekt se snaží využít existující struktury střešních organizací a má potenciál přispět nejen ke zvýšení efektivity zapojených organizací, ale i ke zlepšení dostupnosti a kvality služeb pro klienty.

Za slabší místa lze považovat zejména omezenou individualizaci problémů jednotlivých zapojených organizací, nepřímé a zatím spíše předpokládané doložení dopadu na koncové uživatele, ne zcela prokázanou poptávku aktérů s rozhodovací mocí a nejistotu dlouhodobého financování role sdíleného IT manažera po skončení projektu.

Celkově jde o zajímavý projekt s potenciálem změny, který však bude vyžadovat důsledné průběžné ověřování dopadů a aktivní práci s udržitelností a systémovými stakeholdery.

Hodnotící komise doporučuje projekt k podpoře. Maximální doporučená výše dotace činí 12 499 017,98 Kč.

Poznámka k výsledku

Kritéria hodnocení

Kritérium	Funkce	Vyhověl	Minimum bodů	Maximum bodů	Způsob hodnocení	Min. bod. hranice	Počet bodů	Deskriptor	Odůvodnění	Relevantní
1. Potřebnost	K	Ano	7,50	30,00		0,00	15,00			Ano
1.1. Potřebnost navrženého řešení problému; Hodnocena je prokazatelnost potřebnosti nového řešení, tj. význam problému a (ne)dostupnost jeho řešení, a dále kvalita podkladů, ke kterým žadatel dospěl a které dokládají potřebnost a relevantnost řešení pro cílovou skupinu.	K	Ano	3,75	15,00		7,50	7,50	dostatečné	<p>Předložený záměr reaguje na dlouhodobě a opakovaně identifikovaný problém vysoké administrativní zátěže pracovníků sociálních služeb a služeb v oblasti duševního zdraví. Tento problém je v českém prostředí dobře známý a je potvrzován jak praxí poskytovatelů služeb, tak systematickými snahami veřejné správy o digitalizaci a zefektivnění vykazování a řízení sociálních služeb. V tomto smyslu lze potřebnost projektu v obecné rovině považovat za relevantní a v souladu s prioritami digitalizace veřejného sektoru i sociálních služeb. Současně však míra prokázání potřebnosti ve vztahu k existujícím řešením a dosažené úrovni poznání zůstává pouze částečná. V českém prostředí již existuje řada nástrojů a iniciativ, které se zaměřují na digitalizaci sociálních služeb, včetně elektronických systémů evidence klientů, digitálních nástrojů vykazování péče, case management systémů, metodik procesního řízení a různých projektů podporovaných veřejnou správou. Vedle toho probíhá i širší implementace principů eGovernmentu a rozvoj datového reportingu. V tomto kontextu projekt dostatečně nevysvětluje, v čem přesně je navrhovaný přístup nad rámec existujících řešení. Slaběji je doloženo, proč dostupné nástroje a metodiky nejsou pro cílové organizace dostatečné, a chybí hlubší analýza trhu či systematické srovnání s existujícími přístupy v ČR i zahraničí. Prokazatelnost potřebnosti stojí na narativním a implicitním způsobu argumentace (např. odvolávka na vlastní předchozí aktivity). Projekt tak spíše popisuje známý problém a známé principy jeho řešení, než aby jednoznačně prokazoval existenci nové či dosud neřešené systémové mezery. Vysvětlení příčin nevykročuje z předchozího popisu problému (jenom jinak formuluje). Nedává jasnou odpověď, proč organizacím chybí role IT experta? Projekt má záměr administrativní zátěž měřit až v průběhu realizace pomocí metrik a vstupního měření, ale v žádosti nejsou předloženy konkrétní výchozí hodnoty administrativní zátěže u</p>	Ano

									zapojených organizací. Dopad na koncové uživatele je logicky odvozený, avšak zatím nepřímo prokázáný; sám projekt přiznává riziko, že časové úspory se nemusí automaticky promítnout do větší dostupnosti pracovníků. Plán spolupráce je srozumitelný v operativní rovině, ale nezpřesňuje problémy ani je více objektivně nedokládá. Toto není dohledatelné ani ve Vyjádřeních zájmu spolupracujících organizací. Nejsou zřejmé detailní profily jejich kapacit, digitální zralosti, administrativních procesů ani výchozí situace. Je stanovena metoda výběru dalších participujících organizací. Vnímání závažnosti problému ze strany širších stakeholderů je zatím spíše předpokládané a projektově plánované než již silně doložené. Je zřejmé, koho se dotýká. Žádost naznačuje systémové uchopení. CS skupiny jsou identifikovány akceptovatelně. Je mírná duplicita v CS1 a CS3. Celkově však popsána spíše v základních charakteristikách. Celkově lze tedy potřebnost hodnotit jako vysokou z hlediska relevance problému v českém kontextu, avšak středně prokázanou z hlediska analytického a evidence-based zdůvodnění a pouze částečně ukotvenou v mezinárodním srovnání. Projekt představuje spíše systematický rozvoj a adaptaci existujících přístupů než řešení nové, dosud neadresované mezery. Nicméně pro projekt zaměřený na šíření přístupu je to možné akceptovat. Nejspíše má potenciál přispět k řešení problémů a s pravděpodobností pozitivního dopadu na koncové uživatele.	
1.2. Znalost a poznání; Hodnocena je prokázaná znalost stávajícího poznání a potřeb cílové skupiny, a to nejen na základě rešerše literatury / desk review, ale také vlastního testování.	K	Ano	3,75	15,00		7,50	7,50	dostatečné	Projekt správně identifikuje, že jádrem problému není pouze technologická rovina, ale především rovina organizační, procesní, kompetenční a systémově-financující. Tento interpretační rámec odpovídá současnému odbornému poznání v oblasti digitální transformace, které zdůrazňuje, že samotná implementace technologií bez změny procesů a kompetencí nevede k očekávaným efektům. V tomto ohledu projekt vykazuje dobrou orientaci v problematice a realistické pochopení bariér v sektoru. Potřebnost metody se jeví jako relevantní. Žadatel má uvěřitelnou znalost digitalizační metodiky i její limitů, kterou procesně popisuje. Dokládá jí vlastní zkušenosti (kurz Nezisk.Digital). Hlubší poznání potřeb koncových uživatelů má být teprve doplněno v realizaci, není plně doloženo v žádosti. Uvádí popisně efekty na CS, ale chybí konkrétnější ověřitelná kvantifikace (evaluační plán odkazuje na zvýšení digitální vyspělosti o 25 % a více v minulém projektu). Z hlediska mezinárodního kontextu je problematika administrativní zátěže v sociálních a zdravotně-sociálních službách dlouhodobě řešena prostřednictvím integrovaných case management systémů,	Ano

									<p>automatizovaných workflow platform, digitálních dashboardů, mobilní dokumentace či nástrojů využívajících prvky umělé inteligence. V řadě zemí je také běžný koncept sdílené digitální podpory pro menší organizace či role typu digital transformation officer. Projekt s těmito přístupy systematicky nesrovnává vlastní řešení, což oslabuje míru jeho odborného ukotvení v mezinárodním poznání. Znalost širšího „stávajícího poznání“ je doložena především vlastní zkušeností žadatele, nikoli systematickým porovnáním s aktuálními přístupy v ČR a zahraničí. V žádosti nejsou dostatečně rozpracovány příklady dobré praxe mimo projekt Nezisk.Digital, jejich účinnost ani to, jaké funkční prvky byly převzaty nebo vědomě odmítnuty. Podobně jsou jen omezeně popsány předchozí pokusy konkrétních zapojených organizací řešit administrativní zátěž a digitalizaci, tj. neobsahuje popis jejich dosavadních pokusů o digitalizaci, používaných nástrojů, selhání, překážek ani toho, proč jim stávající postupy nefungovaly. Na druhé straně je třeba ocenit, že projekt vychází z praktické zkušenosti a reflektuje reálné limity implementace digitalizace v českém neziskovém sektoru, zejména nízké kapacity organizací, nedostatek IT leadershipu a roztržitost systému. Tato část argumentace je věcně správná a odpovídá zkušenostem z praxe. Z empiricky zjištěných limitů (např. funkčnost dobrovolnického principu) vychází návrhy na úpravu a vylepšení metodiky. Pozitivní je, že nejde pouze o kurz nebo frontální vzdělávání; žadatel deklaruje práci s konkrétními procesy organizace a zavádění změny do běžného provozu a budování kapacity organizací.</p>	
2. Účelnost	K	Ano	7,50	30,00		0,00	18,75			Ano
2.1. Zlepšení a dopad; Hodnocen je potenciální dopad projektu na zvýšení kvality života cílové skupiny.	K	Ano	3,75	15,00		7,50	7,50	dostatečné	<p>Účel projektu je formulován jasně. Projekt má srozumitelnou logiku zlepšení u CS s možným dopadem na koncové uživatele. Mechanismy fungování metody jsou popsány poměrně dobře. Digitalizace má být prostředkem ke změně fungování organizací a následně ke zlepšení služeb pro klienty. Cíle projektu jsou zaměřeny na snížení administrativní zátěže v organizacích sociálních služeb a služeb v oblasti duševního zdraví prostřednictvím kombinace procesní optimalizace, digitalizace, změnového řízení a budování kompetencí. Projekt správně vychází z předpokladu, že efektivní digitalizace není pouze technologickým řešením, ale komplexní organizační změnou, která zahrnuje práci s procesy, lidmi i kulturou organizace. Očekávaná změna je formulována především na úrovni zefektivnění administrativních procesů, zvýšení digitální zralosti organizací a snížení časové zátěže pracovníků v přímé péči. Dopad na</p>	Ano

									<p>koncové uživatele zůstává zčásti nepřímý a závislý na několika předpokladech, např., že se podaří skutečně ukotvit roli odborného IT experta (osvojení metody a vybudování vnitřní kapacity) a digitalizace skutečně povede k časovým úsporám. Potenciál trvalého dopadu existuje. Žadatel si toto riziko uvědomuje a počítá s jeho ověřováním. Z hlediska účelnosti je pozitivní, že projekt kombinuje přímou práci s organizacemi, vzdělávání, mentoring a následnou implementační podporu. Tento přístup odpovídá moderním principům organizační změny, kde je klíčová aktivní participace cílových organizací a postupné budování jejich kapacit. Významným přínosem je také důraz na mapování procesů, nastavování cílů změny a průběžnou evaluaci dopadů. Dlouhodobý cíl je definován dobře, způsob poznání naplnění cíle je popsán v evaluačním plánu. Bere zároveň v potaz, aby evaluace nepůsobila kontraproduktivně a nezvyšovala administrativní zátěž, pokud jí projekt má celkově snižovat. Slabší měřitelnost samotného dlouhodobého dopadu popisuje, jak bude změny zjišťovat, ale méně jasně stanovuje předem definované cílové hodnoty pro klíčové výsledky, např. minimální očekávanou časovou úsporu, míru přenesení ušetřeného času ke klientům nebo konkrétní změnu v dostupnosti péče. Současně je však míra inovativnosti cílů spíše omezená. Projekt nepřináší nový technologický nebo metodologický model digitalizace, ale spíše aplikuje již známé principy change managementu a digitální transformace do prostředí českých sociálních služeb. V mezinárodním kontextu jde o přístup, který odpovídá standardní dobré praxi, nikoliv o výrazně inovativní řešení. Cíle, klíčové aktivity i očekávané změny na sebe navazují. V klíčových aktivitách je zřejmé, co chce žadatel udělat. Dílčí výhody lze mít k aktivitě KA1 a KA4, obě mají podobný popis dílčích aktivit (zejména kurz). V některých KA není zmíněn výstup a časové vymezení explicitně. Veřejný dopad je plánován také skrze šíření dobré praxe, online showcases, případové studie a systémovou práci s krajskými stakeholdery. Projekt dále předpokládá systémový dopad prostřednictvím sdílení zkušeností, advokační činnosti a metodického rozvoje, který má přispět k širší transformaci sektoru. Očekávaná změna je formulována poměrně ambiciózně, zejména v oblasti systémového dopadu. Zde však není zcela přesvědčivě doloženo, jakým mechanismem má projekt reálně ovlivnit širší institucionální nebo finanční nastavení systému sociálních služeb. Systémová rovina působí spíše jako doprovodná než jako plně operacionalizovaná intervenční logika. Celkově lze účelnost hodnotit</p>	
--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

									jako věcně správně postavenou a vnitřně logickou, s realistickým pochopením procesu změny na úrovni jednotlivých organizací. Slabší stránkou je však omezená míra konkrétní inovace a částečně nadhodnocený předpoklad systémového dopadu ve vztahu k deklarovaným nástrojům a kapacitám projektu.	
2.2. Způsob vyhodnocení a evaluace; Hodnoceno je nastavení evaluace řešení.	K	Ano	3,75	15,00		7,50	11,25	dobré	<p>Evaluační nastavení projektu s několika úrovněmi dopadu je promyšlené a odpovídá typu intervence, umožňuje průběžné získávání zpětné vazby s ohledem na limitovanou časovou dispozici respondentů. Obsahuje kombinaci kvalitativních i kvantitativních metod. Evaluace má umožnit průběžné změny v realizace projektu (v kurzu, v práci IT experta, ...). Evaluační design pracuje s teorií změny a pojmenovává i klíčové riziko projektu, tedy že ušetřený čas se nemusí automaticky promítnout do lepší dostupnosti pracovníků pro klienty. Identifikuje i další rizika a navrhuje příslušná opatření k nim. Evaluace je koncipována jako kombinace procesního, dopadového a systémového hodnocení, což je v principu vhodné vzhledem k povaze projektu, který usiluje o organizační změnu, nikoliv pouze o implementaci nástroje. Pozitivně lze hodnotit zejména: snahu sledovat více úrovní dopadu (organizace, pracovníci, systém), důraz na změnu administrativní zátěže v čase, kombinaci kvantitativních i kvalitativních přístupů, průběžný charakter evaluace (nejen závěrečné hodnocení), reflexi limitů evaluace v sociálních službách (např. zkrácení, nízká datová kapacita organizací).</p> <p>Slabinou je omezený rozsah přímého ověření dopadu u klientů a částečná závislost na sebehodnocení organizací. Zpětná vazba od klientů je plánována pouze ve třech vybraných organizacích. Nerozpoznává úspěch pouze podle absolvování kurzu nebo zavedení nástroje, snaží měřit skutečnou změnu v organizaci, nikoli jen projektovou aktivitu. Zároveň má přinášet hodnotu zapojeným organizacím. Retrospektivy mají být prostorem pro reflexi a učení, online sdílení má motivovat k sebeevaluaci a hloubkové rozhovory mají pomoci organizacím pojmenovat, co se daří a kde jsou překážky. Z popisu se evaluace jeví, že se obsahově překrývá s metodickým rozvojem (v KA7), systémovou a advokační prací (v KA3) a částečně i implementační podporou (v KA1). Toto bylo diskutováno v rámci osobní prezentace. Evaluace sice směřuje k velmi komplexnímu uchopení dopadů (včetně systémové úrovně), ale není zcela přesvědčivě doloženo, jak budou některé dopady měřeny, chybí přesnější operacionalizace indikátorů a některé cíle evaluace přesahují možnosti projektu (zejména systémové dopady). Je však třeba také ocenit, že koncept evaluace reflektuje mj. rizika jako je</p>	Ano

									selekční a potvrzovací zkreslení, nízká participace, kontinuita evaluace apod.	
3. Efektivnost	K	Ano	2,50	10,00		0,00	7,50			Ano
3.1. Efektivita projektu a rozpočet; Hodnoceno je efektivní a hospodárné použití zdrojů s ohledem na plánované a potřebné výstupy projektu.	K	Ano	2,50	10,00		5,00	7,50	dobré	Rozpočet projektu je v základní struktuře přehledný, srozumitelný, odpovídá charakteru projektu na šíření a zahrnuje klíčové role nezbytné pro realizaci navrhovaných aktivit, je věcně navázaný na plánované aktivity (nikoli však zcela detailní) a ceny odpovídají obvyklým mzdám. Diskutovat by šla efektivita poměru mezi celkovým rozpočtem a přímým počtem podpořených organizací, ale projekt pokrývá i další aktivity (evaluace, advokační práce,...).HK oceňuje, že projekt počítá s kombinací odborných a podpůrných kapacit. Nicméně některé aktivity vykazují překryvy, ne zcela jasné vymezení vůči ostatním aktivitám a místy i riziko nadhodnocení personálních kapacit. Významná část rozpočtu je alokována do podpůrných, evaluačních a systémových aktivit, jejichž přímý vztah k počtu zapojených organizací a rozsahu implementace není vždy dostatečně transparentní. Zejména evaluace a advokační aktivity působí nákladově nadstandardně vzhledem k rozsahu přímé intervence. Osobní náklady jsou koncentrovány (65 % přímých nákladů) do pozic odborná konzultantka pro digitalizaci NNO a specialista service design / systémová změna & školitel. Zde je otázka, jaká je celková vytiženost těchto členů týmu i mimo projekt. Z formálního hlediska a lepší kontrolu je vhodné nekombinovat různé názvy pozic (Specialista (service design, systémová změna) & školitel).	Ano
4. Hospodárnost	K	Ano	2,50	10,00		0,00	5,00			Ano
4.1. Hospodárnost; Hodnocen je žadatelův přístup k hospodárnému využití zdrojů v projektu.	K	Ano	2,50	10,00		5,00	5,00	dostatečné	Projekt staví na využití již ověřené digitalizační metodiky, existujících střešních organizací, členských sítí, interních kapacit zapojených organizací (pracovníci). Hospodárnost (i udržitelnost) je založena na předpokládaném ukotvení placené role odborného IT konzultanta ve střešních organizacích a na budoucím zajištění financování této role. Toto posiluje i záměr, aby know-how, vazby na členskou základnu a podpůrná role zůstala po skončení projektu uvnitř existujících organizací. Celkově působí projekt hospodárně, i když náklady na některé KA nejsou adekvátně zdůvodněny. Náklady na KA 2 Evaluace ve výši cca 1,86 mil. Kč, představují velmi vysoký podíl rozpočtu vzhledem k rozsahu přímé intervence (18–21 organizací). KA3 – Systémová a advokační práce je obsahově relevantní, protože projekt správně identifikuje systémové bariéry digitalizace sociálních služeb. Současně však jde o aktivitu s velmi vysokými náklady, cca 2,44 mil. Kč, tedy jednu z nejdražších částí projektu. To vyvolává	Ano

									několik zásadních pochybností, neboť je určitý nepoměr mezi rozsahem a náklady, když projekt deklaruje: 2 workshopy na kohortu, průběžnou komunikaci, mapování stakeholderů, advokační práci. Takto popsany rozsah aktivit neodpovídá plně deklarovaným personálním kapacitám servisní designér 30 %, advokační specialista 60 %, odborná konzultantka 20 % a metodik 20 %. Chybí také uvedení konkrétních, advokačních cílů, měřitelné systémové změny a jasné vymezení výstupů vůči běžnému networkingovému působení. Zapojení uživatelů se předpokládá na úrovni zapojených organizací. Ale jenom limitovaně zapojí koncové uživatele služeb (evaluace, zpětná vazba). K hospodárnosti přispívá peer-learningový prvek (vzájemného učení organizací).	
5. Proveditelnost	K	Ano	5,00	20,00		0,00	15,00			Ano
5.1. Způsob zapojení aktérů (cílové skupiny a stakeholderů) a kapacity pro řešení ; Hodnoceno je využití potenciálu cílové skupiny v projektu, kapacity žadatele pro řešení a možnosti spolupráce s dalšími aktéry.	K	Ano	2,50	10,00		5,00	7,50	dobré	Projekt má promyšlený způsob zapojení cílových skupin a relevantních stakeholderů. Šíření je nastaveno hlavně přes střešní organizace, kohorty poskytovatelů služeb v oblasti duševního zdraví, odborného IT konzultanta a systémovou práci s krajskými aktéry. Cílové organizace mají být do změny zapojeny aktivně. Projekt pracuje s poměrně široce definovaným spektrem cílových skupin, zejména s poskytovateli sociálních služeb, pracovníky organizací v oblasti duševního zdraví, střešními organizacemi a částečně také s veřejnou správou a širší odbornou veřejností. Způsob jejich zapojení je koncipován kombinací vzdělávacích aktivit, mentoringu, implementační podpory a sdílení zkušeností. U koncových uživatelů je zapojení slabší. Projekt jejich potřeby zohledňuje prostřednictvím logiky „méně administrativy = více času na klienty“, ale klienti služeb duševního zdraví nejsou (dle popisu) systematicky zapojeni do spolupráce metody. Zapojení limitované etickou dimenzí, ale očekává se částečně v evaluaci. Slabší stránkou je také omezené zapojení pracovníků v přímé péči, kteří jsou hlavními nositeli administrativní zátěže. Těžiště zapojení je spíše na úrovni vedení organizací, což může vést k riziku nedostatečného zakotvení navrhovaných změn v každodenní praxi. Toto bylo osvětleno na osobní prezentaci. Přípravenost na změny se řeší přes výběrová kritéria. V první vlně žadatel dokládá spolupráci s AKS a vybranými organizacemi. V době podání žádosti potvrzena celá plánovaná skupina 18–21 organizací ani konkrétní závazky všech systémových stakeholderů. Motivace CS je doložena Vyjádřením zájmu a indikována aktivitami s AKS v Plánu spolupráce. Z hlediska proveditelnosti je pozitivní, že zapojení organizací není pouze formální, ale je založeno na dlouhodobější spolupráci v rámci kohort,	Ano

									<p>kteřá zahrnuje mapování procesů, nastavování změn a jejich následnou implementaci. Projekt rovněž reflektuje význam peer learningu a sdílení praxe mezi organizacemi, což zvyšuje pravděpodobnost adopce navrhovaných změn. Současně však existují určitá rizika v reálné kapacitě cílových skupin se do projektu zapojit v očekávané intenzitě. Organizace s nejvyšší administrativní zátěží často disponují zároveň nejnižší kapacitou pro systematickou účast na změnových procesech. Projekt tuto nerovnováhu částečně reflektuje, avšak mechanismy diferenciaci podpory podle připravenosti organizací nejsou v žádosti plně rozpracovány. Žadatel relevantní stakeholdery identifikoval, ale plánuje aktivní zapojení (např. workshopy s krajskými stakeholdery) a propojování. V žádosti nejsou doloženy závazky konkrétních krajských či ministerských aktérů k aktivní účasti nebo k navazujícím krokům. Schopnost adaptace je doložena nejen deklaratorně, ale i konkrétní změnou modelu oproti předchozí praxi. U žadatele je expertiza v digitalizaci, service design, evaluaci a metodě, odborníky na péči o duševní zdraví, sociální práci nebo řízení služeb duševního zdraví zajišťuje především přes AKS, členské organizace a krajské stakeholdery. Zapojení systémových aktérů je koncepčně relevantní, avšak jejich motivace a reálná ochota k dlouhodobé spolupráci není dostatečně doložena. Podobně je relativně slabě definováno zapojení klientů služeb, přestože projekt deklaruje jejich nepřímý přínos.</p>	
<p>5.2. Způsob realizace aktivit a šíření; Hodnocena je vhodnost zvoleného způsobu realizace aktivit a potenciál šíření daného řešení.</p>	K	Ano	2,50	10,00		5,00	7,50	dobré	<p>Žádost má srozumitelně vystavěnou realizační logiku. Klíčové aktivity na sebe navazují a měly by vést k deklarovaným výstupům. Částečně se kryjí KA1 a KA4. Ne u všech KA je explicitně uveden časový rámec. První kohorta má jasnější harmonogram. Projekt je metodicky a organizačně poměrně dobře strukturován a vychází z předchozích zkušeností realizátora, což zvyšuje jeho proveditelnost. Je patrná schopnost žadatele popsat implementační proces, rozdělení rolí i základní logiku změnové intervence. Významným pozitivem je také zkušenost s pilotním ověřováním metodiky v praxi, která posiluje realistický základ projektu. Žádost realisticky pracuje se systémovou rovinou a stakeholdery. Některé výstupy nejsou zcela kvantifikované, poptávka rozhodovacích aktérů je zatím spíše předpokládána než pevně doložená a udržitelnost role sdíleného IT manažera po skončení projektu závisí na budoucím zajištění financování. Současně však projekt vykazuje určité slabiny v oblasti kapacitního nastavení a hospodárnosti. Jednotlivé klíčové aktivity jsou poměrně fragmentované a některé z nich se obsahově</p>	Ano

									<p>překrývají, zejména v oblasti evaluace, metodického rozvoje a systémové práce. To ztěžuje jednoznačné posouzení efektivity využití kapacit. Významná část rozpočtu je alokována do podpůrných, evaluačních a systémových aktivit, jejichž přímý vztah k počtu zapojených organizací a rozsahu implementace není vždy dostatečně transparentní. Zejména evaluace a advokační aktivity působí nákladově nadstandardně vzhledem k rozsahu přímé intervence. Předpoklady udržitelnosti jsou popsány poměrně dobře, vytváří ekonomický prostor (díky efektivnosti) a organizační kapacitu. Klíčem bude zajištění financování (z úspor nebo jiných zdrojů) pro IT experta po skončení projektu. Na systémové úrovni žadatel potřebuje další aktéry, která má identifikované, má jasnou představu a plán, jak je zapojit do projektu, ale doložená znalost očekávání stakeholderů a míra doložené závaznosti zapojení aktérů s rozhodovací mocí je slabší. Na druhé straně je třeba ocenit, že projekt věnuje značnou pozornost udržitelnosti a budování sektorové kapacity, například prostřednictvím role sdíleného IT manažera či metodické podpory střešních organizací. Tento přístup je z hlediska dlouhodobé systémové změny relevantní, avšak jeho finanční a institucionální udržitelnost po skončení projektu není zcela přesvědčivě doložena. Celkově lze proveditelnost hodnotit jako realistickou, s dobrým metodickým základem a zkušenostním zázemím realizátora, avšak s určitými riziky v oblasti kapacitního nastavení, efektivity rozpočtu a míry překryvu jednotlivých aktivit. Projekt je realizovatelný, avšak vyžaduje zpřesnění vazeb mezi aktivitami, kapacitami a očekávanými výstupy, aby byla zajištěna vyšší míra hospodárnosti a jednoznačnosti intervenční logiky.</p>	
--	--	--	--	--	--	--	--	--	---	--

Přílohy posudku

Číslo přílohy hodnocení	Název přílohy hodnocení	Soubor
----------------------------	-------------------------	--------

